

١٣ - كِتَابُ حَمْدِ اللَّهِ تَعَالَى وَشُكْرِهِ

దైవస్తత్తం - దైవం పట్ల కృతజ్ఞతల ప్రకరణం

242వ అధ్యాయం

٢٤٢ - بَابُ فَضْلِ الْحَمْدِ وَالشُّكْرِ

سُنْنَةُ - كَوْنَتِيَّةُ

దివ్యభుర్జానో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“మిఱు నన్ను జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. నేను మిమ్మల్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటాను. నాకు కృతజ్ఞతలు తెలువండి. చేసిన చేయలను మరువకండి.” (అల్ బఫర: 152)

“మిఱు గనక కృతజ్ఞాలయితే నేను మిమ్మల్ని ఇంకా ఎక్కువగా అనుగ్రహిస్తాను.”

(జబ్రాహీమ-7)

“చెప్పండి, స్తోత్రం దేవునికి చెల్లుతుంది.”

(బనీ జప్రాయాలో: 111)

“విశ్వాసుల ప్రతి మాటకు ముగింపు ఇలా ఉంటుంది: స్తోత్రమంతా సకల లోకాల ప్రభువైన అల్లాహోకు మాత్రమే.” (యూసునో: 10)

ముఖ్యాలు

దేవుణ్ణి జ్ఞాపకం పెట్టుకోవటమంటే అయినకు విధేయత చూపటం, సంతోష సమయాల్లో, విచార ఘడియల్లో, సర్వకాల సర్వావస్థల్లోనూ అయిన్నే ఆరాధించటం, అయన ముందు తప్ప ఇతరుల ముందు చెయ్యి చాపకుండా ఉండటం. అలా చేసేవారిని దేవుడు కూడా జ్ఞాపకముంచుకుంటాడు. అంటే వారు మంచి స్థితిలో ఉంటే వారి స్థితిని మరింత సుఖ మయం చేస్తాడు. తన కరుణాకటూక్కాలతో వారిని చల్లగా ఉంచుతాడు. ఒకవేళ వారు కష్టాల్లో

قال الله تعالى: ﴿فَادْكُرُونِي أَذْكُرْنَمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا يَكْثُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢] قال الله تعالى: ﴿لَيْنِ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ [إِرَاهِيمَ: ٧] وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ [الإِسْرَاءَ: ١١١] وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا يَرِجُ دَعَوْنَاهُمْ أَنْ لَمْسَنَدُ لَهُ رَبِّ الْمَلَائِكَ﴾ [يونس: ١٠].

ఉంటే ఆ కష్టాల నుండి వారిని గట్టిక్కిస్తాడు. తమకు లభిస్తున్నవన్నీ దేవుడు ప్రసాదించినవేనని మనసారా అంగీకరించటాన్ని కృతజ్జత అంటారు. ఈ కృతజ్జత రెండు విధాలుగా ఉండవచ్చు. నోటితో దేవుణ్ణి స్తుతిస్తే అది నోటి పరమైన కృతజ్జత అవుతుంది. దైవాజ్ఞల్ని అమలు పరుస్తే అది ఆచరణాత్మకమైన కృతజ్జత అవుతుంది. పై రెండు విధాలుగానూ దేవునికి కృతజ్జతలు తెలుపుకోవాలి. లేకపోతే అది దైవం పట్ల కృతఫ్యుత అవుతుంది. కృతఫ్యుత చాలా పెద్ద పాపం.

1394. హాజిత్ అబూహుర్రైరా (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం)కు మేరాట్ యానం చేయించబడినరోజు ఆయన ముందు రెండు పాతలు ఉంచబడ్డాయి. వాటిలో ఒకటి మద్యంది-రెండోది పాలది. దైవప్రవక్త (సల్లం) వాటివైపు (పరిక్కగా) చూసి పాలపాత ఎత్తుకున్నారు. అప్పుడు జిబ్రిల్లు (అలైహి) “మిమ్మల్ని సహజత్వం వైపు ప్రేరించిన దేవుడే స్తోత్రానికి అర్పుడు. మిారు మద్యం పాత ఎత్తుకున్న ట్లయితే మిా అనుచర సమాజం బ్రహ్మత్వానికి గురయ్యేది” అని అన్నారు. (ముస్లిం)

(సహీద్ ముస్లింలోని విశ్వాసాల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1) ఇస్లాం సహజమైన ధర్మం. సహజత్వాన్ని ప్రేమించే, నిష్పల్యపత్వంతో ఆలోచించే వారెవరూ ఈ ధర్మాన్ని తృప్తికరించలేదు. 2) దేవుడు తమకు మంచి పనులు చేసే సద్గుద్దినీ, సాభాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తే అందుకుగాను దేవునికి కృతజ్జతలు తెలుపుకోవాలి. 3) మద్యపానం ఎన్న చెదులకు దారితీస్తుంది. అందుకే దాన్ని ‘ఉమ్ముల్ భాబాయిన్’ (చెదుల తల్లి) అని అంటారు. 4) సంఘటనల్ని మంచి శకునాలుగా భావించటంలో తప్పులేదు.

1395. హాజిత్ అబూహుర్రైరా (రజి)గారే చేసిన వేరొక కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: దైవాన్ని

١٣٩٤ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى لِبَنَةَ أَسْرَيَ بِهِ بَقَدَّهَيْنِ مِنْ حَمْرَ وَلَبَنَ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمَا فَأَخَذَ اللَّبَنَ، فَقَالَ جَبَرِيلُ ﷺ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَاهُ لِلْفِطْرَةِ لَنَا أَخَذْنَا الْحَمْرَ غَوَثَ أُنْكَ»، رواهُ مسلم.

١٣٩٥ - وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَنْدُو فِيهِ بِـ:

أبو داود وغيره.

స్తుతించకుండా ప్రారంభించబడిన ప్రతి
ముఖ్యమైన పనీ అనంపూర్ణంగానే
మిగిలి పోతుంది.

ఈ హదీసు హసన్ కోవకు చెందినది.
దీనిని అబూదావూద్ తదితరులు వెలికి
తీశారు.

(సుననె అబూదావూద్ లోని సంస్కార ప్రకరణం - సుననె ఇబ్రాహిమజాలోని నికాహ
ప్రకరణం)

ముఖ్యంశాలు

వేరొక ఉల్లేఖనంలో ‘బిస్కిల్లాహ్’తో ప్రారంభించబడని ముఖ్యమైన పని అపుభంగా
మిగిలిపోతుందని చెప్పబడింది. ఐఫ్ అల్బానీ గారు ఈ రెండు హదీసులనూ అస్పృష్టమైనవిగా,
ఆధారాల రీత్యా బలహీనమైనవిగా ఖరారు చేశారు. అయితే ముర్రుల్గా (అంటే తాబయాన్లు
నేరుగా దైవప్రవక్త నుంచి చేసిన కథనం ప్రకారం) ఆ విధంగా దైవస్తోత్రం చేయటం సరైనదేనని
అయిన అభిప్రాయపడ్డారు. ఏమయినప్పటికీ ప్రతి పనికి ముందు దైవవామాన్ని ప్రస్తావించు
కోవటం లేదా దైవాన్ని ప్రస్తుతించుకోవటం అభిలషణీయమన్న విషయంలో మాత్రం ఎలాంటి
సందేహం లేదు.

1396. హజిత్ అబూ మూసా అష్యారీ
(రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త
(సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: దానుని
సంతానం మరణించినపుడు దేవుడు
తన దూతల్ని, “మారు నా దానుని బిడ్డ
ప్రాణాలు తీశారా?” అని అడుగుతాడు.
దూతలు ‘అవున’ంటారు. దేవుడు
మళ్ళీ “అతని హృదయ ఫలాన్ని
కోశారా?” అని అడుగుతాడు. దైవ
దూతలు ‘జౌన’ంటారు. “మరి దానికి
నా దానుడు ఏమన్నాడు?” అని
అడుగుతాడు దేవుడు. దానికి దూతలు

١٣٩٦ - وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ :
إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
لِمَلَائِكَتِهِ: قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ:
نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبَضْتُمْ ثَمَرَةً فُؤَادِهِ؟
فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: فَمَاذَا قَالَ عَبْدِي؟
فَيَقُولُونَ: حَمِدَكَ وَاسْتَرْجَعَ، فَيَقُولُ اللَّهُ

تَعَالَى : أَبُو عَيْنَةَ بَيْنَا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوَءُ
بَيْنَ الْحَمْدِ» رواه الترمذى وقال: حديث
حسنٌ .

సమాధానమిన్నూ, “అతను నిన్ను
స్తుతించాడు. ఆ తర్వాత ‘ఇన్నా లిల్లాహీ
వ ఇన్నా ఇలైహీ రాజిష్వర్ న్’ (మేము
అల్లాహీ వారము. మేమంతా ఆయన
వైపుకు మరలిపోవలసిన వారము) అని
అన్నాడు” అని చెబుతారు. అప్పుడు
దేవుడు, “అయితే నా దాసుని కోసం
స్వర్గంలో ఒక ఇల్లు నిర్మించండి. దానికి
‘బైతుల్ హమ్మ’ (స్తోత్ గృహం) అని
పేరుపెట్టండి” అని దూతల్ని ఆజ్ఞాపి
స్తాడు. (తిర్యక్ - హాసన్)

(సుననె తిర్యక్ లోని జనాయెస్ ప్రకరణం)

1397. హజత్ అనన్ (రజి) కథనం
ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లాలు) ఈ విధంగా
ప్రవచించారు: ఏదయినా తిన్నప్పుడు
దైవానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకునే
వాడు, ఏదయినా పాసీయం తాగి
నప్పుడు దైవానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపు
కునే దాసుని పట్ల దేవుడు ప్రసన్న
డోతాడు. (ముస్లిం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హాదీసు ఇంతకుముందు ‘సత్కార్య మార్గాలు అనేకం’ అనే అధ్యాయంలో కూడా
వచ్చింది. మనం తీసుకునే అన్నపాసీయాలు అవి ఎక్కువైనా, తక్కువైనా వాటిని సేవించినందుకు
దైవానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలని ఈ హాదీసు ప్రబోధిస్తోంది.

١٣٩٧ - وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى
عَنِ الْعَبْدِ يَأْكُلُ الْأَكْلَةَ فَيَخْمَدُهُ عَلَيْهَا ،
وَيَشْرَبُ الشَّرْبَةَ ، فَيَخْمَدُهُ عَلَيْهَا» رواهُ
مسلم .